No. 15. 1844.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 2 Februarij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is, voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

Nederlands toestand.

Men dwingt de natuur niet, men moet zijnen toestand kennen en die tot grondslag van alle zijne werkzaamheden nemen. — Het is een droombeeld, Nederland weder tot den hoogsten fabrijk- en handelstaat op te voeren. Nederland kan welvarend en gelukkig zijn, indien al deszelfs bronnen met geduld en omzigtigheid worden geleid. —

Een eerste vereischte daartoe is eene eenvoudige regeling van deszelfs finantiele toestand zonder spel en beurs-kunstenarijen. — Geldelijke gerustheid bij de regering en bij de ingezetenen is een eerst vereischte. — Met eene erkenning van onzen toestand en eenen vasten wil, om in niets boven zijne krachten te gaan, is dit te verkrijgen.

Een tweede vereischte is ontwikkeling van nationaliteit; goede milde instellingen leiden daartoe. Trotsch moet men kunnen zijn zich Nederlander te mogen noemen, niet omdat de voorouders eenige aanslibbingen wisten te ontwoekeren aan de baren en door behoeften gedrongen eene werkzaamheid hebben ontwikkeld, welke zich over de geheele aarde uitstrekte en uitkomsten opleverde ver boven de verwachting. — Dit is de laffe en nuttelooze trots van den ontaarden afstammeling van een roemvol voorgeslacht. De Nederlander moet zijn vaderland lief hebben, omdat hij er regten uitoefent, welke men elders mist. Onze eigenaardige toestand, onze eeuwige strijd tegen de elementen vorderen van den Nederlander, ook bij klimmende welvaart, inspanning van krachten, welke alleen door een overwigt van maatschappelijke zelfstandigheid kan worden vergoed.

Sedert dertig jaren is het land geteisterd door twee aan elkander verwante kwalen: het leven bij den dag en het niet berekenen van oorzaken en gevolgen. —

Was er een te kort, hij heette een kunstenaar die het door leening of nieuwe belasting wist te dekken. — Was er eene verwikkeling, hij heette een staatsman, die zonder de gevolgen te berekenen, slechts met een pleister de wond wist te bedekken. Zag men stilstand of achteruitgang, men klom niet tot de oorzaken op, men was zelfs willens blind voor dezelven, men wist niet te onderscheiden of de kwaal onvermijdelijk en onherstelbaar was, dan wel of zij was te genezen; men vondt kunstmiddelen uit daar, waar men stil moest zitten of bleef werkeloos, waar men de handen moest uitsteken. —

Men staat nu verstomd over de traagheid der burgers en over hunne niet noemenswaardige geestdrift voor de gemeene zaak en men heeft hunne werkzaamheid, om de schatkist te stijven, aan banden gelegd en alle belangstelling uitgedoofd. Wat zeg ik, uitgedoofd? Men heeft die belangstelling vervolgd, men heeft ze als kwaadwillig en oproerig uitgekreten en in den ban gedaan. —

Hij die opstond, om op het kwaad opmerkzaam te maken, de noodzakelijke gevolgen er van open te leggen en de misbruiken te bestrijden, werd met smaadredenen overladen en man[illegible] waarvan men het niet zoude hebben verwacht, vielen hem af, zeggende, waar bemoeit hij zich mede, wie riep hem tot dit werk.

Al dit kwaad vindt zijnen oorsprong in onze coterie-instellingen. — In alles wilden eenige weinigen heerschen, tot in de burgerlijke wetgeving toe is die zucht ingedrongen. Daar waar de wetgever slechts de gevolgen der handelingen moest regelen, is hij als gebieder opgetreden, heeft den regter een willekeurige magt gegeven of straffen bedreigd, waar geen rede van straffen moest zijn.

Er is een leeftijd noodig, om de onberedeneerde en despotieke voorschriften, waarmede alle onze wetten, als doorregen zijn, te veranderen en te verbeteren en terug te komen tot het standpunt, waarvan men dertig jaren geleden had moeten uitgaan. —

Hij, die slechts eenigzints doorziet al de dwalingen waarin men is vervallen, deinst terug voor het onbezonnen werk, om slechts af te breken, wat men onberaden heeft opgebouwd. —

Om slechts een punt te noemen, vestigen wij den aandacht op de schepping van een onoverzienbaar aantal edellieden in een land, waar meer dan ergens de werking van alle kapitalen en alle handen wordt gevorderd. — Daardoor alleen heeft men het inproductief gedeelte der natie, het aantal lieden voor wien menig bedrijf te vernederend is en die door posten moeten worden gevoed, boven de krachten der natie uitgebreid en zeker den edelman van den ouden stempel geene dienst gedaan. De grondwet vorderde die schepping van edelen en ridderschappen tot in Groningen toe, waar men om zoo te zeggen, geene edellieden kende, zeker niet. Maar eene Regering buiten de natie moest hare kracht zoeken niet in de natie, maar in gunsten-uitdeeling, en gunstbejag.

Men beschouwde die Graven- en Baronnen- en Jonkheer-makerij als eene uitspanning voor de Regering en een middel om eenigen aan zich te verbinden en zag voorbij het onherstelbaar nadeel 't welk men daardoor aan de welvaart en den bloei der natie toebragt.

Wij halen hier dit voorbeeld aan, omdat het een blijvend, een onherstelbaar kwaad is, 't welk een meer vooruitziende Regering, dan die wij hadden, slechts zal kunnen leenigen, maar niet wegnemen.

Wij zullen onder het opschrift boven dit artikel geplaatst, meerdere gelegenheid hebben, om aan te toonen, hoe men bijna alles in alles heeft bedorven en al de begaafdheden onzer staatslieden zijn uitgeput alleen door het maken van te korten en het dekken van te korten. —

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

TRIEST, den 17. Januarij. Uit de Middellandsche Zee wordt gemeld, dat, behalve de Oostenrijksche vaartuigen, ook Turksche, Fransche en Engelsche stoombooten, alsmede een Amerikaansch oorlogschip op de zeeroovers jagt maken. Men zegt, dat de in zee drijvende hoofdelooze lijken behoord zouden hebben tot de bemanning van een in de wateren van Malaga gezien verdacht vaartuig; en men voegt er het vermoeden bij, dat hetzelve in handen zou gevallen zijn van Turken of Amerikanen, en dat deze over alle roovers het doodvonnis uitgesproken en aan hen zouden hebben voltrokken. Men herinnert zich, dat de Amerikanen vroeger de gewoonte hadden, om gevangen genomen zeeroovers, kortheidshalve, aan den mast op te knoopen. Zoo zag men, nog weinige jaren geleden, eene Amerikaansche korvet de haven van Havanna binnenloopen, aan welker zeil- en mastwerk men een dozijn dezer vruchten zag hangen. De Amerikanen noemen deze handelwijze *zee-regt.*

UIT DE RIJN-PROVINCIE, den 17. Januarij. Er is hier sprake geweest van een plan, om, bij eventuële vrijspraak van *O'Connell*, feestmaaltijden aan te rigten en een adres van gelukwensching naar Ierland te zenden. Indien dit denkbeeld mogt worden ten uitvoer gelegd, zouden wij het als eene veelbeteekenende manifestatie van vrijzinnige sympathiën roemen.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 26. Januarij. De heer *Arago* heeft gisteren aan de akademie van wetenschappen aangekondigd, dat de heer *Daguerre* een middel gevonden heeft, een afdruk door de daguerreotype in minder dan 1/1000 sekonde, te vervaardigen.

— Voor het hof van Assises van de Seine staat thans teregt de persoon van *Poulmann.* Deze man legt eene geestkracht en een cynisme aan den dag, welke bij een ieder de grootste verwondering verwekken. Hij verhaalt met eene zekere wellevendheid al zijne misdaden en vooral zijn' laatst beganen moord. Evenwel merkt men duidelijk in hem een standvastig karakter op, hetwelk hem tot veel goeds had kunnen bekwaam maken, indien hij slechts eene goede leiding had gehad. Vooral trekt zijne groote moederliefde de aandacht van elk aanwezigen. Zijn verderf schijnt geweest te zijn, dat hij in een ouderdom van nog geen *achttien jaren* voor een diefstal, welke hij nog altijd blijft ontkennen, tot dwangarbeid is veroordeeld, waardoor hij in aanraking kwam met zoo vele verstokte booswichten, die hem tot verdere misdaden opwekten.

— De *Gazette des Tribunaux* deelt een berigt uit Rome mede, volgens hetwelk, eene jonge schoone dame op eene der levendigste straten, op klaren dag, werd vermoord. Zulks geschiedde voor een apotheek. De dame met de dolk in de borst, vroeg hulp aan den apotheker, doch deze weigerde zulks, omdat dit bij eene ordonnantie wordt verboden. Hij zondt de gewonde naar het hostipaal; doch onderweg zeeg zij neder en gaf den geest.

BELGIE.

BRUSSEL, den 25. Januarij. In onze nabijheid, te Josse-ten Noode, alwaar de nieuwe huizen als bij toovering oprijzen, is in den vorigen nacht een pas gebouwd huis met een verschrikkelijk geweld, ingestort. Er bevond zich niemand in. De slechte bouworde is de oorzaak van deze instorting. Men vraagt of het bestuur geen toezigt over deze wijze van bouwen moest houden, ter voorkoming van vreeselijker ongelukken.

— Alhier zijn berigten van Santo Thomas ontvangen, loopende tot den 12. November. Zij houden de allergunstigste rapporten nopens den toestand der volkplanting in, terwijl de volkomenste eendragt onder de kolonisten heerschte. De arbeid werd ijverig voortgezet, en tegen het einde van December hoopte men woningen genoeg aangelegd te hebben om 100 huisgezinnen onder dak te brengen. Ook was er eene regterlijke commissie zamengesteld, om de geschillen te beslechten, inbreuken op het reglement te verhoeden enz. In de eerste dagen van December zou de *Ville de Bruxelles* met eene rijke lading indigo, mahonyhout en andere nationale producten naar Europa vertrekken.

— Te Antwerpen heeft eene oude dame, die eenige droppels Hoffman wilde gebruiken, bij eene noodlottige vergissing vitriool genomen, hetwelk haar den dood heeft veroorzaakt.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 28. Januarij. De leden van de Eerste Kamer der Staten-Generaal zijn aangeschreven om ter vergadering op te komen tegen Dingsdag, den 6. Februarij aanstaande.

's GRAVENHAGE, den 29. Januarij. Heden middag ten een ure, heeft door het Kantongeregt te 's Gravenhage, plaats gehad de ontzegeling, zoo wel in het Paleis in het Noordeinde als ten huize van den heer *Thesaurier* van 's Konings huis, der goederen, papieren, enz., tot den boedel en nalatenschap van wijlen Zijne Majesteit Koning *Willem Frederik* Graaf *van Nassau* behoorende, welke aldaar aanwezig zijn en door hetzelve Kantongeregt zijn verzegeld geweest.

— Thans is door de centrale afdeeling van de Tweede Kamer der Staten-Generaal opgemaakt haar voorloopig verslag over het wets-ontwerp, houdende de buitengewone belasting op de bezittingen, enz. Daaruit blijkt, dat zich dadelijk in de afdeelingen de vraag heeft voorgedaan, of namelijk de noodzakelijkheid bestaat tot het nemen van eenen buitengewonen maatregel ter voorziening in den geldelijken nood, welke vraag door 36 leden toestemmend is beantwoord. De overgroote meerderheid der Kamer wenschte het tijdstip der algeheele regeling van 's land finantie-wezen niet langer verschoven te zien maar verlangde integendeel, ook met het oog op een door haar hoogst wenschelijk geachte vrijwillige conversie

van schuld, daartoe zoo spoedig mogelijk over te gaan; die meerderheid kan het allerminste besluiten, om mede te werken tot het daarstellen van eenig tijdelijk redmiddel, hetwelk slechts voor het oogenblik verademing, maar overigens, na verloop van ettelijke jaren, den Staat in dezelfde of nog grootere ongelegenheid zou doen vervallen, en waardoor alzoo de toekomst van het Vaderland kon worden in de waagschaal gesteld.

« Wat nu betreft de bij het onderhavig wets-ontwerp voorgedragene middelen, zoo heeft de groote meerderheid verklaard, dat, behoudens de noodzakelijk geachte wijzigingen, wat de bijzonderheden der voordragt aanbelangt, zij wel zou kunnen besluiten, om aan dezelve hare goedkeuring te verleenen, mits het voorstel der Regering in dier voege worde veranderd, dat niet de belasting, maar de geldleening op den voorgrond worde geplaatst, en de belasting daarentegen bestemd worde, eerstelijk en voornamelijk, om, als hulpmiddel, het deelnemen aan de geldleening op eene krachtige wijze te bevorderen, en vervolgens, is het noodig, om, bij het onverhoopt mislukken van deze laatste, als principaal middel ter verkrijging van de benoodigde fondsen aangewend te worden. Zoo als de voordragt thans ligt, schijnt het als of de belasting het hoofddoel der Regering ware geweest, en of dus de vrijwillige geldleening niet zoo zeer voorgesteld is met het oogmerk om de daadwerkelijke heffing der belasting voor te komen, als om de daaraan verbonden bezwaren op eene voor den Staat voordeelige wijze te matigen. Algemeen toch was men van oordeel, dat de leening, op den voorgestelden voet, weinig deelneming zal vinden, en dus het gewenschte doel daarmede niet zal kunnen bereikt worden.

« Men meende, dat, indien niet aan de inschrijving eenige voordeelen verbonden worden, of de deelneming door dwangbepalingen bevorderd mogt worden, de uitkomst niet twijfelachtig kon zijn, en men dus onvermijdelijk tot het invoeren van de buitengewone belasting zoude moeten overgaan. Dit intusschen wenschte men voor te komen, daar de groote meerderheid, ofschoon verklaard hebbende, zich in beginsel met de heffing eener belasting op de bezittingen te kunnen vereenigen, evenwel zich niet heeft kunnen ontveinzen, dat aan zoodanige heffing vele en gewigtige bezwaren verbonden zijn, en het door vele leden zelfs voor twijfelachtig gehouden werd, of die belasting bij de uitkomst wel aan de verwachting zoude beantwoorden.

« De groote meerderheid intusschen heeft, bij haren wensch, dat de inschrijving in de geldleening meer aangemoedigd worde, tevens het verlangen te kennen gegeven, dat men dit doel niet zoo zeer trachtte te bereiken, door de leening voordeelig in de geldelijke uitkomsten voor de deelnemers, en daardoor schadelijker voor de schatkist te maken, dan wel door eenen prikkel tot deelneming daar te stellen, door middel van dwangbepalingen, toepasselijk op hen, die in de geldleening niet zouden hebben deel genomen. De hoofdzaak toch, waarom het voornamelijk te doen is, is eene som van ƒ 35.000,000 renteloos en zonder bezwaar voor de schatkist te bekomen, het zij dat de som door de ingezetenen vrijwillig of als belasting opgebragt, het zij dat dezelve verkregen kunne worden door de uitgifte van schuld tegen lagere renten en vernietiging van hooger rentegevende schuld.

« Er zijn in de afdeelingen onderscheidene voorstellen door de leden in het midden gebragt met betrekking tot de wijze, waarop de geldleening zoude behooren te worden ingerigt, om aan het oogmerk te beantwoorden. Die middelen, welke in het centrale verslag worden opgenomen, worden gesplitst in middelen van uitlokking en middelen van dwang.

« Tot de eersten worden gebragt al de zoodanige, welke strekken om de geldleening minder bezwarend voor de inschrijvers te doen zijn of daaraan regtstreeksche voordeelen te verbinden; terwijl onder de middelen van dwang diegenen worden opgenomen, die strekken om het deelnemen aan de leening te bevorderen, door middel van dwangbepalingen tot hen, die niet hebben ingeschreven."

— Men verneemt, dat de overblijfselen, alsmede het slotje van de blikke doos, waarin de effecten van Z. Exc. den Minister van Marine *Ryck* geborgen waren, bij het opgraven van het puin zijn gevonden. Er valt derhalve aan geen diefstal meer te denken, en de in het *Handelsblad* van den 20 en 22 dezer geplaatste advertentien schijnen dus geen ander doel gehad te hebben dan om met het ongeluk, dat een zoo algemeen en te regt hooggeacht man trof, te spotten.

Bij de opgravingen zijn nog vele zaken van waarde gevonden, waaronder ook goud en zilver.

DORDRECHT, den 29. Januarij. Door Blanckenbergsche visschers is in zee, niet ver van de kust, een' buitengewoon grooten walvisch gezien; dezelve was ook bij helder weder van de kust zelve kunnen gezien worden.

— Eene jeugdige Lezeres van het Handelsblad verlangt geinformeerd te worden, of de eeden, waarvan zij zoo veel hoort spreken, die bij de nieuwe belasting zullen moeten gepresteerd worden en waarover het land in rep en roer is, van denzelfden aard moeten zijn, als de eeden, die door alle jongmans en mans aan hunne beminden en vrouwen gezworen worden, van eeuwige liefde, eeuwige trouw, enz., enz.? Is dit zóó merkt deze Lezeres aan, dan vreest zij dat er niet-met-al in die belasting zal worden opgebragt.

— In Londen blijft de kinderziekte voortwoeden, onder hen, die niet zijn ingeënt.

— De luitenant *Morrison* te Liverpool wil een monster-paketboot doen bouwen met een tuin, een schouwburg, een bazar, enz., groot 32480 tonnen, welke door 3 schroeven van Archimedes, elk van 800 paardenkrachten, in werking zal worden gebragt. Het dek zal lang zijn 182 mètres en breed 52 mètres; onder het dek zullen 1000 hutten voor passagiers zijn. Hij wil de reis naar New-York doen.

INGEZONDEN STUKKEN.

Zoo ééne provincie van ons vaderland afgeweken is van deszelfs vroegere vrijheidszucht en haat tegen al wat naar slaafschheid zweefde, het is ontegenzeggelijk de provincie Zeeland. Terwijl de Noordelijke gedeelten des lands wedijveren om hunne klagten en grieven, of hunne gedachten tot verbetering van den toestand des rijks, aan de vertegenwoordiging kenbaar te maken; terwijl rekest op rekest, met honderde onderteekeningen Haagwaarts wordt gezonden en men aldus van het bij onze kostelijke grondwet eenig overgebleven wettig middel tot redding gebruik maakt om zijn afschuw van de monster-wet openlijk te kennen te geven, blijft het in Zeeland bij murren en klagen en zuchten en hopen; want men geloove in andere gedeelten van ons rijk niet dat de Zeeuw geene gegronde redenen tot klagen heeft; men geloove niet dat hier zooveel welvaart heerscht, dat de belastingen zonder druk worden opgebragt, of dat de voorspoed van vroegere jaren niet reeds verdwenen is; neen, landgenooten! Zeeland is slechts eene schaduw van hetgeen het vroeger was; Zeelands kern, hare gegoede middelstand, is uitgeput; eene menigte van hen die vroeger meester waren zijn daglooner geworden en den daglooner is in een' bedelaar hervormd. Dat is de buitenzijde der schilderij, zigtbaar voor ieder; maar binnenshuis, waar geen oningewijd oog binnendringt, dáár vooral treft men de ontberingen, onder duizenderlei gedaanten aan; dáár is het dat wanhoop en vertwijfeling heerscht, daar wordt de fiere en zelfstandige geest, zoo onontbeerlijk voor het individu en den staat, onderdrukt en verwoest; dáár wordt de man een kind gelijk, wanneer hij aan den toestand van de zijnen denkt, aan de ontzegging van alle genoegens welke zij zich moeten getroosten, aan de ontberingen die zij ondervinden en in 't vervolg nog ondervinden zullen, aan zijne kinderen, die zijne hoop uitmaken, maar wier behoorlijke opvoeding zijne middelen te boven gaat; dan ontrolt zijn oog een traan, maar dan balt zich ook dikwijls zijne vuist! Ziedaar de toestand van Zeelands nijvere klasse in 't algemeen. Gij vraagt: vanwaar dan die doodelijke rust, die zich in geene wettige openbare klagten uit? — Ik zal het u zeggen: het is omdat geld-aristocratie en coterie-geest hier ten zetel zijn verheven; omdat onafhankelijkheid en zelfstandigheid, enkelen uitgezonderd, slechts bij name bekend zijn; omdat men voor zijne meerderen kruipt, hen vleit en zich verlaagt; omdat onze overheerlijke instellingen, ook hier rijkelijk gezaaid, wortelen geschoten en vruchten gedragen hebben, maar die vruchten zijn bitter en wrang. De geest dier instellingen is in het individuëel leven doorgedrongen, hetgeen wel niet het minste van het kwaad is dat zij der natie berokkend hebben, — en even als den eenen kuipt en kruipt om eer en aanzien, doet den anderen het voor een stuk brood. Ziedaar, in korte woorden, de natie in 't algemeen geschetst en Zeeland in 't bijzonder. Dat men zich dus niet verwondere over de weinige deelneming der Zeeuwen aan de openbare aangelegenheden des lands, over de vernietiging van alle publieke geest. Maar gij, talentvolle en onafhankelijke mannen (en er zijn er God dank nog), die zooveel nut voor uwe medeburgers konden stichten, waarom het voorbeeld niet gegeven, waarom geen gebruik gemaakt van het regt dat de grondwet u geschonken heeft? men heeft slechts vóór te gaan en er zal gevolgd worden. Is het geen schande voor Zeelands alouden roem, dat wij, die in vroeger tijd altijd onder de eersten geteld werden wanneer het de vrijheid des vaderlands of de regten der burgeren goldt, wanneer bloed of vermogen op het spel moesten worden gezet, dat wij in constitutionaliteit bij andere provinciën ten achteren zijn en blijven, dat wij steeds als onmondigen behandeld worden en ook niets anders schijnen te verlangen?

EEN ZEEUW.

MENGELINGEN.

Dichtwerken van JACOB CATS, *naar de behoeften van den tegenwoordigen tyd ingerigt.* Met plaatjes. Eerste deel. (*Twee-en-tachtigjarig leven. Spiegel, van den ouden en nieuwen tyd.*) Te *Deventer*, bij A. TER GUNNE, 1843. Bij inteekening ƒ 2,50.

Wij achten het een verblijdend teeken des tijds, dat de smaak onzer Landgenooten niet door de hersenschimmige toestanden en *horreurs* der zoogenaamde romantische school derwijze verwend is, om in den degelijken en naar ligchaam en ziel gezonden kost van vader CATS geen gevallen meer te vinden. Onze volkszin is steeds tot het practische en positieve geneigd geweest, en de Hemel geve, dat deze rigting duurzaam en toonemend zij. Het is dan ook geen wonder, dat CATS ten allen tijde het geliefkoosde Volksboek geweest is, 't geen niet ligt door een ander zal verdrongen en overtroffen worden.

Een aangroeijend struikelblok voor de algemeene lezing en waardering is echter in de verouderde spelling en uitdrukkingen gelegen, welke voor het jongere geslacht hoe langs zoo ongevalliger en onverstaanbaar zijn; waardoor een groot deel van het nut en genoegen, uit CATS's schriften te putten, verloren gaat.

Het was dus eene gelukkige gedachte, hierin door eene nieuwe uitgave, naar de tegenwoordige spelling, en met opheldering van de verouderde of duistere woorden, spreekwijzen en woordschikkingen te gemoet te komen; en wij roemen den uitgever, die zulk eene taak dorst aanvaarden en loffelijk begonnen heeft. — Wij hebben hier het eerste deel voor ons, dat door eene opdragt aan H. M. DE KONINGIN en een aanprijzend berigt van Prof. SIEGENBEEK voorafgegaan, het *twee-en-tachtigjarig leven* en den *spiegel van den ouden en nieuwen tijd* bevat; 't welk, aldus geredigeerd en gecommentarieerd, zich niet alleen even gemakkelijk als een hedendaagsch werk laat lezen, maar bovendien eene menigte aanteekeningen bevat, die, zoowel uit een geschiedals letterkundig oogpunt, eene groote waarde hebben. De druk is zeer net en duidelijk, op zwaar handpapier, dat voor dergelijke werken van blijvende waarde, ook verre boven het mechanieke de voorkeur verdient. De zeer naive plaatjes strekken grootelijks tot opheldering van den text; zijnde wij altijd van oordeel geweest, dat plaatjes een noodtakelijk vereischte bij CATS zijn; dewijl de meening en zinspelingen van sommige stukken, zonder dezelve, kwalijk kunnen begrepen worden. De prijs is zoo min gesteld, dat die ook voor den minder door de fortuin bedeelde geen bezwaar tegen de aanschaffing van dit werk zal opleveren, terwijl wij ons durven verzekerd houden, dat niemand zich de penningen, hiervoor besteed, zal beklagen.

Wij eindigen met de woorden uit de *Inleiding* tot den SPIEGEL enz.:

Meent iemand dezen boek te lang of groot te wezen,
Die mag, indien hij wil, alleen maar weinig lezen,
Een rede, zonder meer, één regel wel gevat,
Een spreuke, waarde vriend! is dikwijls een groote schat.
Zoo gij daarom dit werk misschien eens kwaamt te koopen,
Wil ook het minste woord niet haastig overloopen:
Herkaauw, eer dat gij zwelgt; slok niet, gelijk een vraat,
Maar denk meer, dan gij leest; en lees meer dan er staat.

EEN DIEFSTAL OP ZONDAG.

Een twaalfjarige knaap, PETER PIGGINS genaamd, verscheen onlangs voor het bureau van politie te Liverpool, beschuldigd van den vorigen avond van een' fatsoenlijken inwoner dier stad eene geldbeurs te hebben gestolen. De politie-dienaars hadden hem op hetzelfde oogenblik gevat, toen hij zijne hand in den zak stak, waarin de gewenschte beurs verborgen was. Hij beleed zijn misdrijf en de regter was op het punt hem, tot eenige maanden gevangenis te veroordeelen, toen zijn vader, die bij het verhoor tegenwoordig was, eensklaps voor de balie verscheen en zich openlijk tegen zulk eene vervolging verklaarde.

De Vader. Om uwer eer wille verzet ik mij tegen de uitspraak van uw vonnis. Zulk een proces is onwettig.

De Regter. En waarom dat, mijnheer?

De Vader. Omdat mijn zoon op een' zondag door de policie-beambten is aangehouden, en de wet volstrekt aan iedereen verbiedt iets hoe ook genaamd te doen op den dag des Heeren. De policie-dienaars hebben dus de wet overtreden met mijnen zoon gevangen te nemen. Zij zijn het, die verdienen gestraft te worden.

Op deze woorden, op plegtigen toon uitgesproken, wordt de regter onthutst en weet niet wat te antwoorden. Aanvankelijk scheen hij in gedachten te zijn en tusschen twee partijen te aarzelen; eindelijk verklaarde hij dat deze opmerking hem zeer gegrond voorkwam en dat een regter boven alles aan de wet moest gehoorzamen. Intusschen, zigtbaar in verlegenheid, daar hij eenen op heeter daad betrapten dief in vrijheid moest stellen, deed hij den beschuldigde de volgende vraag:

— Wat is uw beroep?

— Ik heb geen ander handwerk dan stelen, antwoordde de beschuldigde met fierheid, terwijl hij eene belagchelijke beweging maakte.

— Dan veroordeel ik u, hernam de waardige regter, tot eene boete van 5 schellingen, wegens overtreding der wetten van het Parlement, betreffende het vieren van den Zondag en omdat gij u niet ontzien hebt, op den heiligen dag des Heeren uw' gewonen arbeid te verrigten.

Na het vellen van zulk een vonnis, voegt er het Engelsch dagblad bij, waaraan die zonderlinge uitspraak is ontleend, hebben de agenten van policie in Engeland geen regt zoolang de zondag duurt, dieven of moordenaars aan te houden en is de diefstal van den anderen kant een door de wet erkend bedrijf, waarvan de uitoefening, bij een besluit van het Parlement slechts van zaturdag avond tot maandag morgen is verboden.

INDUSTRIE.

Mr. LAMEILLE, kapper te Orleans, heeft een middel uitgevonden om de kaalste hoofden vruchtbaar te maken. Hij plaats zeer fijne Engelsche naainaalden, schuijersgewijs in buigbaar hout, drukt ze ter behoorlijke diepte in den schedelhuid, en strooit fijn geknipt hoofdhaar van een gezond kind van zeven of acht jaren in de wondjes: vervolgens bedekt hij het zaaisel met een dun laagje van echte Macassar olie, 't welk om den anderen dag vernieuwd wordt. Met drie weken zal men 't schoonste plantsoen van glansrijk haar zien opgaan, dat oogen kunnen aanschouwen.

Op 't eiland Guernseij heeft zich eene kompagnieschap gevormd om zeehonden afterigten, ten einde ingeval van tegenwind te dienen als voorspan voor schepen die 't kanaal moeten passeren. Twee dezer tot nu toe bij hun leven nuttelooze dieren, hebben, zegt men, doorslaande blijken gegeven van leerzaamheid.

In N. Amerika is sinds lang het gebruik in zwang om couranten op katoen te drukken. Na de lectuur gaat de courant in de wasch en wordt des Zaturdags weder schoon bij den drukker bezorgd. Deze praktijk zou in ons vaderland vrij wat voordeel kunnen geven, daar katoen niet aan 't zegelregt is onderworpen, en al wierd het zulks, dan zou toch een onuitwischbaar zegel zoo lang duren als het doek.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 1. Februarij. Sedert den 30. Januarij zijn alhier ter reede gekomen. Voor New-York bestemd:

The Marij, T. J. Landaas, Antwerpen, katoen, rijst en tabak.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG,

1 Februarij 1844.

De Nederlandsche mudde.			De Nederlandsche mudde.		
J. Zeeuwsche Tarwe	f	8.25	Winter garst	f	4.20
N. dito dito	«	7.40	Zomergarst	«	4.00
J. Walch. dito	«	8.75	J. Paardenboonen	«	
Nieuwe dito	«	7.60	W. Witte Boonen	«	
N. Rogge	«	5.50	W. Bruine dito	«	
W. Groene Erwten	«		N. W. Paardenboonen	«	
Z. dito	«		N. Z. dito	«	
Koolzaad	«		Raapolie	f	37.00 p. v.
W. dito	«		Patentolie	«	39.50 «
St. Joosland dito	«		Lijnolie	«	36.00 «
Haver	«		Raapkoeken	f	de 1040 st.
Boekweit	«		Lijnkoeken	«	8.50 ’t 104 «

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.